

BLAŽOVICKÝ POUTNÍK

Ročník I. ✱ Číslo 1

ČASOPIS FARNOSTI BLAŽOVICE

Leden 2002

Dílo obětavosti a lásky

Již v době před 1. světovou válkou se začalo uvažovat mezi občany Blažovic, co udělat pro zestárlé a nemocné věřící, kteří již nemohou podnikat cestu do farního kostela ve Tvarožné. Zvažovala se myšlenka o zbudování nějaké místní kaple, která by těmto účelům stačila a již v tomto období se začaly konat sbírky. Do veškerého dění na obci nepříznivě zasáhla 1. světová válka, která na nějakou dobu přerušila i tyto aktivity. Po válce tedy vzniká nová iniciativa věřících občanů, která již dostávala konkrétní podoby tím, že v roce 1923 byla založena kostelní jednota v Blažovicích. Takto velmi zkráceně se dá popsat začátek cesty, kterou naši předkové započali ke zbudování kostela a pak následně farnosti v Blažovicích, přesto, že k ustanovení farnosti od zbudování kostela uplynulo „pouze“ 66 let.

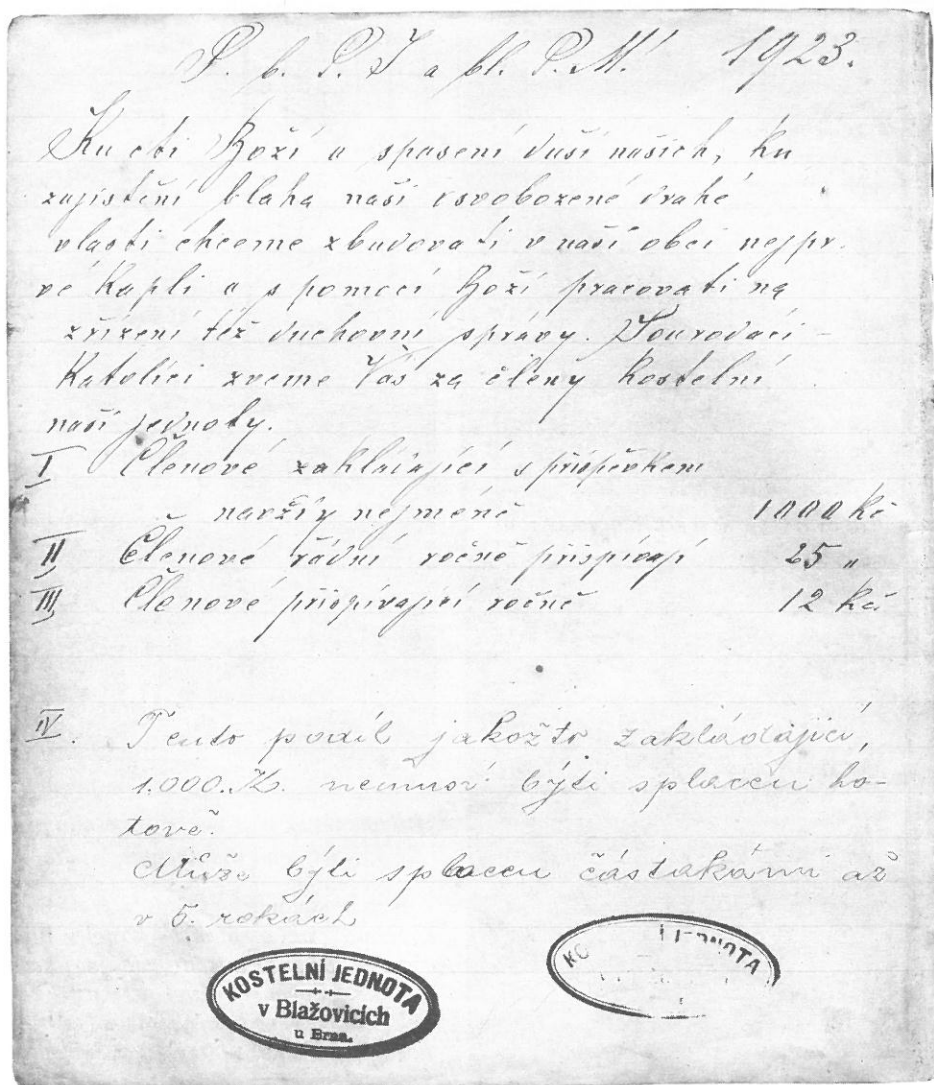
Dále citace z archivního materiálu: „Velký a záslužný čin podniklo několik zbožných občanů z Blažovic, farnosti tvaroženské u Brna, když před deseti lety dali popud k založení spolku pro zbudování chrámu Páně v obci, čítající dnes přes 200 čísel a na 1000 obyvatelů, z nichž

99 % je katolíků a toliko 1 % vyznání jiného.

Již v prvním válečném roce 1914 obraly si některé nábožensky uvědomělé a citící ženy blažovické za úkol pořádati po obci na tento účel sbírky, a je zajímavé dnes doznati, že se původně pomýšlelo na zbudování větší

a úhlednější kaple. Válka světová však zmařila šlechetné snahy sběratelky, ale po válce započato s novým nadšením k uskutečnění nové myšlenky: postavit v Blažovicích vlastní kostel, jelikož vzdálenost farního kostela bránila lidem starším a churavým v návštěvě služeb Božích ve Tvarožné, kde tou dobou působil oddaný ctitel a nástupce Kosmákův, P. Miloslav Simonides.

Kostelní jednotě založené 6. května 1923 odevzdaly původní sběratelky z předválečných let 5000 korun jako základní dar a na ustavující schůzi jednoty se přihlásilo do družstva 60 členů, z nichž 26 zakládajících s ročním příspěvkem 1000 Kč a řádných přispívajících 34. Předsedou zvolen Ondřej Pokora, rolník č. 77, místopředsedou Eduard Paulík č. 4, jednatelem Tomáš Kaláb, rolník č. 27, pokladníkem Frant. Kadlec st. rolník č. 32, hospodářem Frant. Tužín, rolník č. 29; ve výboru byli: Augustin Eliáš, Vincenc Lhotský, Jan Beneš, Vojtěška Mazálková, Alžběta Kašparíková, později pak horlivý propagátor myšlenky této Antonín Daněk, železniční úředník.“

Titulní strana deníku kostelní jednoty

Vážený čtenáři, milý farníku,

máš před sebou první číslo nového časopisu. Je naším přáním, aby jsi v něm našel co nejširší informace ze současnosti i minulosti naší farnosti, informace o aktivitách dílčích skupin (pěvecký sbor, modlitební společenství, ministranti, mládež atd.), aby jsi v něm našel poučení, mohl vyjádřit svůj názor, přání, případně se s námi podělit o své literární či jiné umělecké pokusy. V duchu žalmu:

Plesejte Hospodinu, všechny země, služte Hospodinu s radostí, vstupte před něho s jásotem! Uznejte, že Hospodin je Bůh: on nás učinil, a my mu náležíme, jsme jeho lid a stádece jeho pastvy. ... (Žalm 100 (99)) -jn-

Proč „Blažovický poutník“?

Časopis je ve stadiu zrodu a tak i název „Blažovický poutník“ možno považovat za vývojové stadium. Dostal jsem se k němu touto úvahou: Poutník je ten kdo putuje z jednoho místa na druhé, jde stále dopředu. Náš život nemá být nic menšího než cesta k Bohu - pouť. Tím, že byla ustanovena farnost Blažovice, se nám otevřela další cesta, dali jsme se na pouť jako farní společenství. Při uvažování jsem také nemohl pominout, že máme velkého předchůdce, poutníka, doslova a do písmene – Šebestiána Kubínka. To byl v pravém slova smyslu blažovický poutník. Dávám tedy ke zvážení tento můj návrh. -vd-

V Brně, dne 7. července 1923.

Vojtěch František Pokora Ondřej
Kadlec Předseda
Flouček František
Pokladník *W. Mittrowsky*

Číslo jednací : 13.370.-

... že pánové : Ondřej Pokora, František Kadlec a František Flouček, ročníci v Blazovících, první jako předseda, druhý jako pokladník a, poslední jako kostelní hospodář, „kostelní jednoty v Blazovících“, jejíž osobní totožnost potvrdili mně osobně mně známí svědci : pan Dr. Leopold Pelikán, advokátní koncipient v Brně, a slečna Anna Nepejchalová, advokátní úřednice tamtéž, jménem této Kostelní jednoty tuto listinu dnes přede mnou notářem vlastnoručně podepsali. V Brně, dne 7. sedmého července roku 1923 tisícého devítistého dvacátého třetího. Leg. popl. a kolek 15 Kč 50 h.

Číslo jednací :

Karel Premyslovský
notář

Potvrzuje se, že poloha a výměra pozemku výše uvedeného odpovídá návrhu odborného poradce v akci „S“ a že cena pozemku je přiměřená.

majitel velkostatku v Sokolnicích, tuto smlouvu přede mnou vlastnoručně podepsal. V Brně, dne šest a dvacátého července roku tisícého devítistého dvacátého třetího.

Leg. popl. a
 sepis zápisu 6 Kč.-

kolek ... 50h

Spolu : 6 Kč 50h

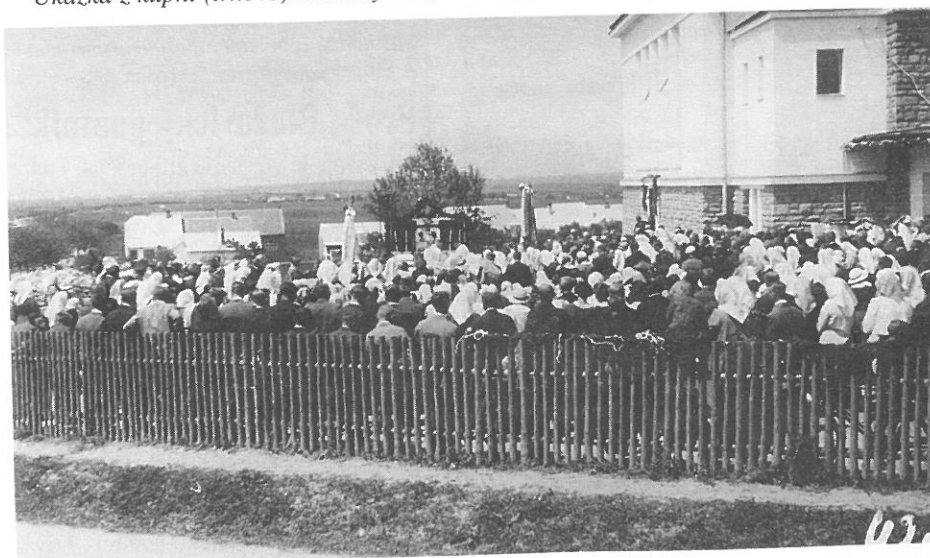

W. Mittrowsky
notář

*) Poznámka. V případě, že soubory byly již předloženy obvodové úřadovně k projednání, není potvrzení odborného poradce třeba.

MOR. ARC. KNÍHTISKARNA, BRNO

Ukázka z kupní (trhové) smlouvy mezi hrabětem Mitrovským a kostelní jednotou.

Polní mše sloužená 10. června 1934.

V roku založení jednoty 1923 zakoupen z parcelace velkostatku bývalého hraběte Mitrovského pozemek o výměře 37 a 21 (viz kupní/trhová smlouva) na němž objeven v r. 1924 opravdu „zlatý důl“ pro družstvo stavební, totiž výborný kámen, jehož se za 4 léta vylámalo v ceně 50 000 Kč. Stavba pokračovala pak rychle a pravidelně. V r. 1925 vypracoval plán a rozpočet kostela architekt inž. Metoděj Zoubek v Bratislavě. Základní kámen položen již v neděli 25 srpna 1929 za přítomnosti světitele J. M. starobrněnského preláta Bařiny. Slavnostní kázání plné vzruchu a posily měl známý kazatel, prof. Skoupý z Brna.

Se stavbou započato 15. července 1929 a již 29. června 1930 posvěcen kříž a v roce 1933 16. července čtyři zvony, které líbeznými hlasy pozdravily celý kraj a lid a rozezvučely se jako hlasatelé pokoje a míru k chvále Pána nebes a země. Tak rozhlaholí se opětě slavně a radostně v den, kdy nový chrám blažovický bude po vysvěcení službě Boží odevzdán.

Svěcení kostela, spojené se svatým birmováním, v neděli 10. června bude radostným vyvrcholením všech dosavadních slavností, bude jistě i nejlepší odměnou těm, kdož z náboženského uvědomění a přessvědčení pochopili, že chrám Páně jest nejen chloubou, ale pozhnáním každé obce.“

První snímek blažovického kostela před jeho vysvěcením

Citace ze soudobého tisku:

„Nový římsko-katolický kostel v Blazovících u Brna vysvěcen bude dnes brněnským biskupem dr. Kupkou. Kostel tento byl postaven velkou obětavostí místních občanů nákladem 500.000 Kč. Stavbu provedl p. Jan Lábr, zednický mistr z Křenovic u Brna.“

Římskokatolická farnost Blažovice - hospodaření za rok 2001

příjmy								výdaje					
	sbírky	dary FO	dary ost.	nájemné	úroky	ostatní	půjčky	bohoslužebné	režijní	opravy	odeslané	ostatní	fara
leden	58 635	14 000			7,72				11 859,40				
únor	58 540	6 000	150 000		291,87				4 018,40		13 120		
březen	53 110	2 200		26 764,50	506,21			360	877,00		10 620		
duben	50 450	1 000			241,15				15 327,50				225 000
květen	69 120	406 000			439,96		90 000		40 422,80	7 290			
červen	57 400	5 000		4 120,00	1 084,69			210	64,00		19 270	5 000	225 000
červenec	52 680	2 000		30 000,00	840,84	18 750			772,00	5 466			
srpen	18 580				979,06				9 546,80				225 000
září	74 400	3 800		2 800,00	981,77		10 000		50,00				
říjen	65 380	16 000		20 000,00	762,53	10 000	30 000		8 144,00	1 257	14 710		
listopad	56 480	3 000		1 200,00	827,65		60 000	210	2 128,00	10 640	13 570		
prosinec	65 040	17 000			878,18				100,50	854			225 000
celkem	679 815	476 000	150 000	84 884,50	7 841,63	28 750	190 000	780	93 310,40	25 507	71 290	5 000	900 000

Sbírkový celkem 679 815
z toho na faru 457 630
odeslané 71 290
ostatní 150 895

Dary ostatní - převod finančních prostředků z farnosti Tvarožná

Ostatní příjmy - podíl na úhradě nákladů souvisejících s využíváním objektu kostela pro firmu Radiomobil a Eurotel

Stav finančních prostředků farnosti k 31. 12. 2001: 521 403,73 Kč

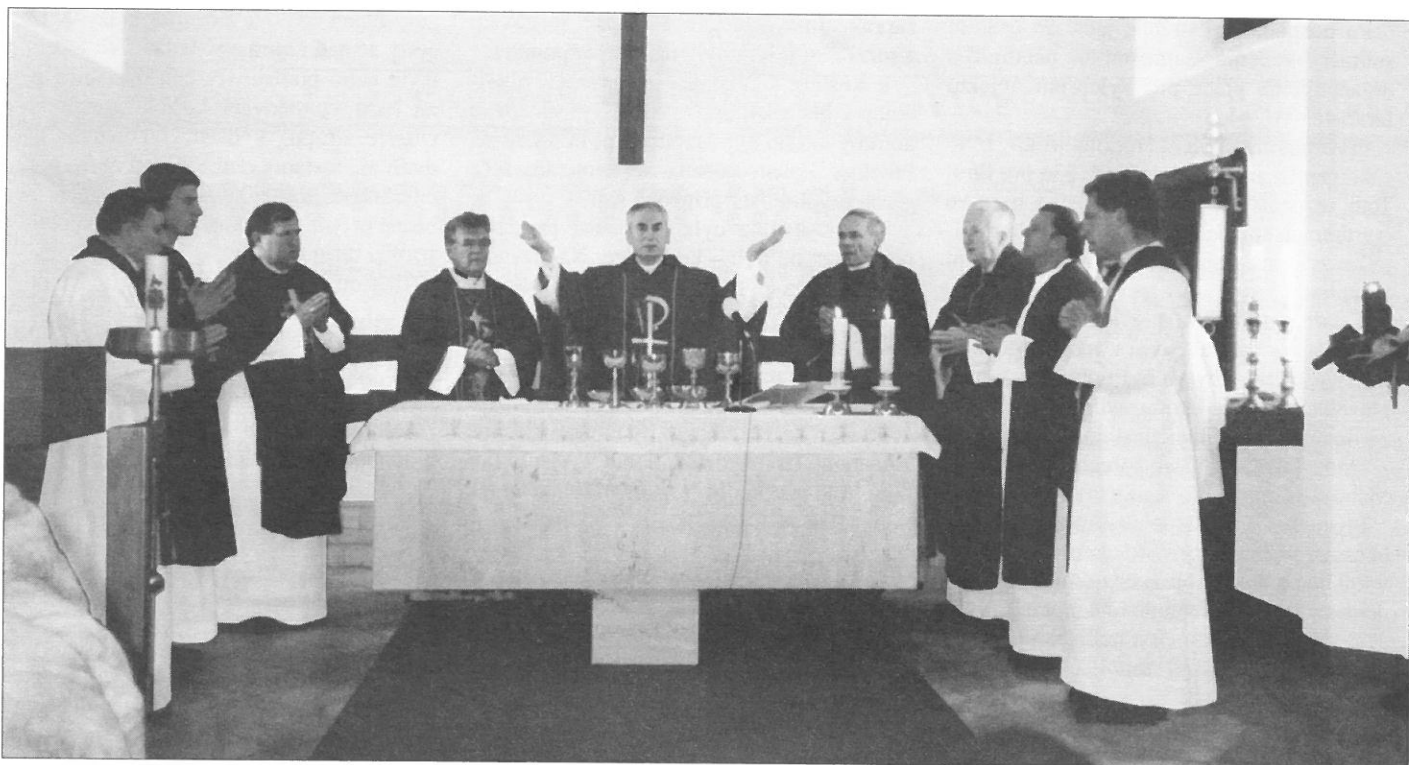
režijní náklady:
z toho: plyn 93 310,40
elektrina 44 107,00
voda 6 214,50
vysavač 223,90
poplatky 9 576,00
klíče 783,90
květiny 1 118,00
el.inst. 2 290,00
vodoinst. 20 000,00
klem. 2 315,80
matriky 985,00
ost. 822,00
4 874,30

Opravy: 25 507,00
toalety 7 290,00
přístavba 5 466,00
klem. 2 111,00
krov 10 460,00

Ostatní 5 000,00
Dar pro Teologický konvikt

Píše se rok 2000 – rok vyhlášení farnosti Blažovice

Otec biskup Vojtěch Cikrle slouží slavnostní mši 10. prosince 2000, 14.30 hod.

Slovo otce Nekudy

Skončil další rok, a to je vždy příležitost k zastavení se, ohlédnutí, poděkování. 1. leden 2001 byl zvláštní tím, že byl nejen vstupem do nového roku, ale i století a tisíciletí, a pro naši obec i začátkem existence nové farnosti. Než došlo na slavnostní přípitek a ohňostroje, sešli jsme se mnozí v 0.00 v kostele, abychom zahájili nový rok mši sv. („To nám ten čas letí“ – po mši sv. při pohledu na věžní hodiny, které šly napřed.)

Vznik nové farnosti se neděje často, je s tím spojena i řada administrativních úkonů - registrace na ministerstvu kultury do rejstříku právnických osob, vyřízení IČO, založení účtu, převod majetku, zápis do katastru nemovitostí. Díky pomoci ze strany biskupství se nám tyto náležitosti podařilo vyřídit. Také se zakoupily a založily nové matriky („až se za chvíli narodíš, svatý Petre ve své řadě knih sáhne po matrice pokřtěných“ – píseň z Hosanny), kronika a jiné knihy, které je každá farnost povinna vést.

Toto jsou věci mimořádné. A nyní ty řádné a obvyklé, život naší farnosti v roce 2001:

- svátostí křtu bylo do společenství církve přijato 7 dětí. Se zvláštní radostí jsme prožívali křest dospělých, paní Libuše Dvořákové.

- na společnou cestu životem se v našem kostele vydaly 3 manželské páry. Vydaly se nejen na společnou cestu životem, ale i na misi do jiných farností.

- při církevních obřadech jsme doporučili Bohu naše zesnulé: Jaroslava Trněného, Antonii Zelinkovou, Marii Putnovou,

Vlastu Kvasnovskou a Vladimíra Buchtu. Na ně jsme zvláště vzpomínali při mši sv. na závěr občanského roku,

- svátost nemocných se letos hromadně neudělovala. Při soukromých návštěvách ji přijalo 8 nemocných.

- k prvnímu svatému přijímání přistou pilo 17. června 17 dětí, z toho 15 z Blažovic.

- v říjnu byla zahájena příprava ke svátosti biřmování. Probíhá asi 2x do měsíce v pátek po mši sv. Účastní se jí nadějný počet 27 biřmovanců.

- výuka náboženství probíhá na základní škole v Blažovicích pro 1.–5. třídu, vyšší ročníky mají náboženství ve Šlapanicích nebo v Blažovicích v přístavbě u kostela. Kromě pana faráře (3,8+9) učí letos náboženství Irena Pošvářová (1, 2, 4), ing. Marie Lhotská (5) a obětavě sem dojíždí i Petr Machain ze Šlapanic (7). Ve školním roce

2000/2001 navštěvovalo náboženství na ZŠ Blažovice 58 dětí.

Říká se, že statistika je přesný součet nepřesných čísel. Toto jsou tedy čísla naší farnosti.

Na konci roku nemůžeme než poděkovat. Děkovat Bohu za to, že nás celý rok provázel svou ochranou a požehnáním, za všechny dary a milosti, které nám udělil.

Poděkování patří Vám všem za Vaši štědrost, kterou jste dávali najevo svůj zájem o farnost, za Vaše modlitby, jakoukoliv službu ve farnosti. Děkuji panu kostelníkovi, varhaníkům, ministrantům, scholě, sboru, členům kostelní rady, těm, kteří kostel uklízejí, zdobí, těm, kdo vyučují náboženství, vedou různé skupinky, společenství, kdo pomáhali při různých akcích, opravách, Vám všem i ostatním veliké Pán Bůh zaplat.

Do nového roku si vyprošujeme Boží pomoc a požehnání, ochranu P. Marie. „Na něj hoďte všechnu svou starost, vždyť jemu na vás záleží“ (1Pt 5,7). Deo gratias – Bohu díky!

Přijďte za námi do družinky...

Je pátek a blíží se pátá hodina odpolední. Chystám si kytaru a zpěvníky a odcházím do přístavby u kostela...

Toto se každý týden opakuje, neboť se vždy v pátek setkáváme s děvčaty od 1. do 5. třídy základní školy. Spolu s nimi hrajeme různé hry, zpíváme, nebo také vyrábíme záložky, ozdoby, panáčky či přáníčka.

Do družinky chodí přibližně 15 až 20 dětí a vedoucích je 5 (Mirka Bočková, Jana Klimešová, Veronika Štefková, Marta Slouková a Pavlína Řezáčová). Největší

podíl na vytváření programu mají Verča, Mirka a Marta, jelikož navštěvují pedagogickou školu a je to pro ně dobrá praxe. Přesto však se k nim statečně a hlavně nadšeně připojujeme i my – pedagogičtí laici.

Po skončení družinky, kdo chce, může jít s námi do kostela, kde s Janou hrajeme na kytary a společně zpíváme.

Děti nám stále přibývá a jestli se najde ještě někdo, kdo v družince nikdy nebyl, ať určitě přijde, těšíme se na něj.

Pavlína Řezáčová

KOSTELNÍ RADA INFORMUJE O ČINNOSTI ZA UPLYNULÝ ROK

Uplynul rok 2001 – rok jedna naší farnosti, jak se nám v tomto roce dařilo?

Po hospodářské stránce jsme se osamostatnili, vedeme samostatné účetnictví, organizujeme práce pro vylepšení objektů farnosti.

Prvořadým úkolem tohoto roku bylo zakoupení a zaplacení domu č. 236 pro faru. Toto se podařilo, příslušná částka byla ve čtvrtletních splátkách složena. Bývalá majitelka zde má zajištěno doživotní bydlení v nájmu.

K faře patří zahrada. Zde byla opravena část plotu, v zahradě bylo vysazeno několik záhonů květin, zbytek byl udržován v bezplevelném stavu. Úroda ovoce přenechána za dobrovolnou finanční úhradu zájemcům z řad farníků, část ořechů darována Mateřské školce.

Přístavba: Ve sklepních prostorách byly opraveny záchody, instalován ohříváč vody, v kotelně a skladě opravena omítka, provedena izolace a vybetonování podlah, vylíčení stěn, nátěr trubek a podlah. Ve skladě byl zhotoven regál. Vstupní schodiště bylo osvětleno.

Nejvíce práce bylo provedeno v kostele a přilehlých prostorách. Půda a věž byly vyčištěny, u zvonů opravena omítka a vylíčeno. Tím byly tyto prostory připraveny pro telekomunikace, které si je pronajaly. Dnes je příslušné zařízení v provozu.

Tesařská firma opravila zamoklou vazbu na jižní straně střechy.

Na doporučení odborníků bylo zadáno firmě odvětrání kostelní lodi. Pro toto bylo

potřeba prorazit otvory v klenbě a při zpočátku místnosti s potřebným zednickým zapravením. Tyto práce včetně postavení a rozebrání lešení byly dělány svépomocí.

V kostele a přístavbě se provádí pravidelný úklid a květinová i jiná výzdoba. Pro potřeby úklidu byl zakoupen nový vysavač. Prostory kolem kostela se zametají, seče tráva, odklízí listí, případně sněh.

Dne 1. května byla vykonána prosebná pobožnost do polí – ke Skalce. Na slavnost Božího Těla byla ohlášena polní mše sv. u kříže při Skalce. Všechno bylo připraveno, ale zradilo počasí – půl hodiny před začátkem se rozpršelo. Snad příště.

Toto jsou jen heslovitě hlavní práce provedené v „roce I“. Nebylo by možné všechno zvládnout bez vydatné pomoci všech farníků. A to jak pomoci pracovní, finanční, tak i duchovní ve formě modliteb a přímlov.

A plány do dalšího období?

Změna vytápění kostela. Stávající poškozuje nejen malbu, ale též obrazy Křížové cesty a snad i varhany. Jedná se o topení do lavic nebo podlahové. Pak by mohlo přijít na řadu vymalování kostela a potřebnost izolace stropu. V další fázi natření lavic, dveří aj., restaurování Křížové cesty, oprava či obnova chodníků kolem kostela. Souběžně probíhají diskuse nad plány na rekonstrukci farní budovy.

To jsou v hrubých obrysech práce, které nás čekají. Není zde jistě uvedeno všechno. Je mnoho dalších větších či menších prací, které bude nutno dělat. Hodně bude záležet na finančních možnostech farnosti.

Děkujeme všem a prosíme o vytrvalost a podporu. Práce čeká ještě mnoho!

*Za kostelní radu
Karel Boček*

Ministranti na výletě

Jedno prázdninové ráno jsme se vydali s otcem Janem na výlet ministrantů z Blažovic, Tvarožné a Velatic. My Blažováci jsme se dopravili do Tvarožné odkud jsme autobusem odjeli do Brna. V Brně na vlakovém nádraží už na nás čekali kluci z Velatic, celkem nás jelo asi třicet. Vlak nás dovezl do Nového Města na Moravě. Náš cíl byl dojít na Devět Skal, ale nedošli jsme tam, protože by jsme nestihli autobus z Fryšavy do Žďáru nad Sázavou. Ve Fryšavě v prvním působišti otce Slavička

jsme měli mši sv. a po ní jsme si opékali špekáčky. Večer jsme autobusem dojeli do Žďáru nad Sázavou. Při cestě vlakem do Brna jsme si někteří zdířili a jiní zavzpomínali na krásné hry, které jsme hráli během dne. Autobus nás cestovatele dovezl až do Tvarožné, odkud jsme autem spěchali domů do svých pelíšků. Znavení, ale šťastní z krásného výletu a bohatší o pár krásných zážitků, na které nikdy nezapomeneme.

Účastníci: Petr a Pavel Plevovi, Martin Pleva, František Kubínek a Vendelín Konečný

Ať tě chválí náš Pane všechno, co jsi stvořil

Nejprve o tom, jak jsme se stali terciáři. Na toto téma by se dal napsat velmi obsáhlý článek, ale nejsem si jista, zdali dnešní čtenář má dostatek trpělivosti.

Na prvním místě uvádím, že to bylo Boží Slovo a touha po poznání, která způsobila, že se začaly v minulém režimu tajně scházet dvě skupiny lidí. Ve skupině první působili i kněží, kteří riskovali ztrátu státního souhlasu. Tato setkávání byla pro „nezasvěcené“ zdůvodňována jako slavení narozenin, jmenin, různých výročí a konala se vždy v jiném domě. Možná by si někdo vzpomněl, kolik let jsme se takto scházeli.

Později, když začal do Blažovic dojíždět spolupracovník naší sestry (Oldřišky), mladý sympatický hoch, dnešní provinční ministr Jan Maria Vianney, se obě skupiny spojily. Tento tajně vysvěcený kněz měl v zaměstnání problémy, protože jeho kolegové (nebo spolupracovníci?) se snažili ze všech sil najít mu hodnou dívku, se kterou by se oženil. Po revoluci pak zažili pořádný šok.

Otec Jan Maria Vianney OFM se stal se souhlasem provinčního ministra Františka Maráška OFM naším duchovním asisten-

tem, když 13. 6. 1991 vstoupilo šestnáct bratří a sester do půl roku trvajícího období kandidatury, abychom poznávali Evangelium našeho Pána Ježíše Krista a život sv. otce Františka. 1. 7. a 4. 9. 1991 přibyli ještě dva kandidáti. Náš duchovní asistent vybral pro každého řeholní jméno. Kandidát i později profesant má povinnost seznámit se s životem svého řeholního patrona a modlit se k němu.

Období noviciátu jsme zahájili 19. 9. 1991 mši sv. v našem kostele. Toto období bylo plné nadšení, ale i bojů a zkoušek. Postupně si každý musil budovat svůj vztah: za prvé k Bohu, za druhé k sv. otcí Františkovi, za třetí k bratřím a sestrám uvnitř společenství s vědomím: Bratry a sestry si člověk nevybírám, ty mu povolává Pán.

Pokud nepřijme každý každého bez výhrad, nemůžeme vytvořit františkánskou rodinu.

25. 9. 1992 – Profes, slib evangelního života. V tento velký den stojíme před Boží tváří očistěni svátostí smíření. Je nás 14 bratří a sester, kteří se souhlasem svých životních partnerů poklekají při mši sv. před knězem, zástupcem Krista na zemi, pravou ruku

polozenou na evangeliích a slavnostně slibují: Ke slávě všemohoucího Boha, ke cti Panny Marie, svatého otce našeho Františka, ku prospěchu našich bratří a sester slibují, že se budu celý život fídit evangeliem a zachovávat Řeholi i Pravidla III. řádu sv. Františka, která jsou potvrzena matkou církví. Necht' mě k tomu pomáhá Ježíš a tato svatá evangelia na nich držím ruku. „A já ti na místě božím slibuji život věčný, když to dodržíš.“ To jsou slova kněze, našeho otce Vianneye. Kdo může popsat celou tu mohutnost? Jen Bůh ví, co se děje v našich srdcích.

Kdykoli později si vybavím slova slibu a ruce položené na evangeliích, prožívám hluboký, bytostný ořes. Je to bázeň Boží, veliká úcta k Bohu a vděčnost, chvála a díkůvzdání, ale také prosba o pomoc a vytrvalost v povolání.

O františkánské spiritualitě, o našich povinnostech, o tom proč nosíme TAU zas někdy příště.

*sestra Monika,
ministr místního společenství SFR*